

אוכל שנשתנה (ב): טרימא, דובשא דתמרי ומי פירות, מי שלקות צרכות (לח, לט, ועוד)

נמשיך לעיין צא' מן העניינים העיקריים שצמח'ת הא' של פרקנו – אוכל שנשתנה.

[preliminary]

א

גמרא (לח), "ואמר מר בר רב אשי האי דובשא דתמרי ... א"ל ההוא מרבנן לרבא טרימא ... קיימי כדמעיקרא" תוס' (לח. ד"ה האי), ולפחות בריש דבריו עד " ... לתוכן מים"

גמרא (סוף לט), אמר רב פפא ... מיא דסלקא ... ככולהו שלקי" [או טפי, עד " ... עבדי ליה שמע מינה" [ולעיל (לט), "אמר ר' זירא ... גרגלידי דלפתא ... דנמתיק טעמיה"]

[גמרא (סוף לו), "פלפלי ... המלתא ...", עד "חביץ קדרה ..."]
[גמרא (לח), "ועל הירקות ... טעם מרור וליכא"]

ב

טרימא

רמב"ם הל' ברכות (פרק ח' סוף הלכה ד'), "דבש תמרים ..."
בית יוסף (סי' ר"ב סעיף ז') – הובאו דבריו בדברי חמודות (אות מ' – על הרא"ש סוף סי' י"ב)

מי פירות ומי שלקות

תוס' (לט. ד"ה מיא)

רא"ש (סי' י"ח)

רשב"א (לח. ד"ה דבש) – "דבש של תמרים ... משקה אלא זיעה בעלמא", ואח"כ "ואנן דקיי"ל ... וענבים וכיוצא בהן"

סוכר

רמב"ם הל' ברכות (פרק ח' הלכה ה')

[הגהות מיימוניות (שם אות כ')]